

PÍŠEME ON-LINE

PROSINEC 2020

(on-line číslo školního časopisu)

Milí rodiče, děti a učitelé!

I v letošním roce se část žáků z devátých tříd věnuje redakčním činnostem. O práci si dělí s osmými třídami. Vzhledem k distančnímu vyučování a nemožnosti se scházet přímo ve škole jsme se rozhodli vytvořit číslo časopisu on-line. Toto obsahově nenáročné číslo jsme věnovali čemu jinému než distanční výuce a jejím radostem i úskalím. Můžete si přečíst nejen rozhovor s vyučujícími, rodiči, ale i s dětmi, kterých se toto období nemálo týká. Dozvíte se i to, že jsou pořádány některé olympiády, přestože spousta soutěží je zrušena.

Přejeme vám všem krásné Vánoce, pohodu, odpočinek a hlavně zdraví. Ať se vám v novém roce daří a jdete do všeho s nadšením a radostí.

Klára Mikešová s kolektivem 9. tříd

Dětský smích

Ty prázdné chodby, kterými se ještě před několika dny proháněly děti. Ty osamělé lavice, ve kterých teď už nikdo nesedí. Hřiště, na kterém nikdo neběhá nekonečná kolečka. Anebo také nepopsané tabule, které vždy mládež nechala nesmazané až do jejich návratu dalšího dne.

Každý den je nucena pozorovat několik dětí procházejících se kolem velké, žluté budovy. Když se většina žáků pozastaví nad blížícím se návratem do školních prostorů, není ani tak zdaleka nadšena, jako když malé dítě dostane cukříky. Ale ona čeká. Čeká na den, kdy opět uslyší, jak někdo tahá za kliku. Pomalu se pootevrou těžké, dřevěné dveře a přiřítí se několik dupajících nohou. „Pousměje se“ při myšlence, že starší děti opět hovoří a stěžují si na vybíhání schodů, až do druhého patra. Po tak dlouhé době bude znovu šťastná. Nebude muset trávit celé dny s představami o dětském smíchu či o výtržnostech dorostu.

Ale co když jí poslech opakovaného bouchání, rozvrzaných dveří, způsobuje migrény a nepříjemnou bolest v hlavě? Co když při pomýšlení nad malými, nekliditelnými dětmi ztrácí trpělivost? Sebranka, která není schopna uposlechnout příkazy dozoru a vzít si jejich rady k srdci, znovu kuje nekončící nepokoje. A ona se nemůže dočkat víkendu nebo nějakých prázdnin, které by trvaly alespoň dva dny.

Přesto se určitě nemůže dočkat, až ty osamělé lavice nebudou osamělé, a chodby, ač se nebudou blyštět nedotknutelnou čistotou, budou plné dospívajících dětí. Naše přítomnost ji potěší, i kdyby měla každý den poslouchat nesrozumitelné nářky či výčitky studentů. S námi plakala, když jsme si v první třídě odřeli koleno. Smutná bude ještě víc, až my nebo vy třeba za pár let opustíte právě ji - naši žlutou školu. Zanechali jsme v ní část našeho dětského smíchu, a proto si nás všechny bude vždy pamatovat.

Lucie Kochrdová

DISTANČNÍ VÝUKA Z POHLEDU ŽÁKA 5. TŘÍDY

Co se ti na distančním vzdělávání líbilo?

Mohl jsem déle spát, to je odpověď" snad každého. Celý den byl klidnější, na úkoly jsem měl více času, nepsal jsem písemky a nemusel jsem se každý den večer chystat na další den ve škole. Prostě domácí pohodíčka..

Co se ti na distanční výuce nelíbilo?

Nejsem moc dobrý, co se techniky týče, proto se mi moc nelíbilo, když se zadala nějaká práce na počítači během hodiny a do pár minut jsem měl být na určité stránce, přihlášen,... A samozřejmě jsem neviděl své kámoše

Co ti dělalo největší potíže?

Největší problém byl mikrofon, kamera a časté vypadávání signálu. Pochopení výuky byl občas také problém, proto jsem se vždy vše doučoval znovu s rodiči.

Chyběla ti prezenční výuka? Proč?

Spíš mi nechyběla. Dnes ve škole musím mít roušku, to je hrůza. Z prezenční výuky jsem mnohem více vystresovanější, mám vždy strach ze špatných známek nebo reakcí učitelů na neznalost nějaké látky.

Jaký byl příchod do školy po distanční výuce?

Nebylo to pro mě nijak nové, ale zvykat si vstávat brzo a častěji se učit bylo "náročné".

Julča Dvořáková

Distanční výuka z pohledu učitelů

- 1. Jak se vám při on-line výuce učilo, byly potíže s připojením, odesíláním úkolů nebo něco jiného?**

Paní učitelka Smejkalová Andrea:

Nám se učilo bez problémů, na jaře to bylo horší, než to bylo teď. Teď už nebyly problémy s připojením, děcka fungovaly perfektně. Deváťáci se mnou nemluvili, čtvrtáci se mnou mluvili, takže dobrý.

Paní učitelka Rodová Šárka:

Vypadávalo nám spojení, takže to byl docela problém. Pak jsem ještě řešila, aby děti viděly to, co jim ukazuju. Protože to jsou prvňáci, tak to bylo trochu problematický, ale díky rodičům a jejich spolupráci jsme to všechno zvládli.

- 2. Jak často jste měl/a hodiny? Měl/a jste den volna?**

Pan učitel Rodek Dušan:

Online hodiny jsem měl každý den a jeden den jsem měl na přípravy.

Paní učitelka Rodová Šárka:

Měla jsem každý den hodiny, takže se každý učil hodinu a půl, a protože mám prvňáky rozdělený do tří skupin, tak jsem učila od rána od osmi do půl druhé každý všední den.

- 3. Jaká byla příprava na hodiny z druhé strany?**

Pan učitel Rodek Dušan:

Příprava byla dobrá.

Paní učitelka Smejkalová Andrea:

Čtvrtáci perfektní a s deváťáky některými stále boj s větrnými mlýny.

- 4. Kdyby tato situace nastala znova, jaké by byly vaše pocity?**

Paní učitelka Rodová Šárka:

Už mě to potápí, nejlepší výuka je samozřejmě ve škole. Zase by se to nějak zvládlo, ale je to dost náročný. Náročný je to v tom, že tady u těch malejch dětí to musí být na víc malejch skupin a třikrát po sobě učím jedno a to samý, takže to je docela vyčerpávající. Je to hodně náročný na přípravu, když všichni posílají úkoly tak to všechno zkontrolovat, na všechno odpovědět.

Paní učitelka Smejkalová Andrea:

Nikdy víc.

Pan učitel Rodek Dušan:

Jsme připraveni na vše.

Děkujeme za rozhovor.

Naty Zamazalová, Otík Havel

Olympiáda v českém jazyce

Olympiáda v českém jazyce byla letos nabídnuta pouze 9. ročníkům a probíhala online. Paní učitelka Klára Mikešová nám uspořádala online hodinu přes Teams, hodina trvala po celou dobu trvání školního kola olympiády. Paní učitelka nám vysvětlila, jak to bude probíhat, a my začali psát. Olympiádu jsme psali přes formulář Google. První část byla jazyková a druhá slohová, na každou část jsme měli hodinu, takže dohromady jsme na celou olympiádu měli 2 hodiny.

Řekla jsem si, že se nemusím moc stresovat, že to bude v pohodě. Už jen kvůli tomu, že jsme to psali doma. Ovšem když jsem se podívala na zadání, chvíli jsem vůbec nevěděla, o čem jde. Klárka Petrů mi s hrůzou napsala, jestli to chápu, co tam máme dělat. Někdy jsem si zadání četla i třikrát, abych vůbec věděla, co po mně chtějí. Druhá část byl sloh, nad tím jsem chvíli bádala, protože jsem vůbec netušila, co na to téma mohu napsat. Ale pak mě něco napadlo a rychle jsem začala psát. Sloh jsem měla asi za 40 min. hotový. Koukla jsem se na mobil a vidím, že mi Klára zděšeně psala, že vůbec nestíhá.

A teď něco z pohledu Kláry Petrů: "Říkala jsem si, že to bude v pohodě, přeci jen jsem seděla doma za počítačem a ani jsem se nějak nestresovala. Sedm otázek? Tak to je vážně pohoda, pomyslela jsem si. Teda aspoň do doby než jsem četla už aspoň desátou podotázku. Pomalu jsem se začínala stresovat. Napadlo mě napsat Báře, jestli se jí daří o něco líp: „Bárooo? Ty to chápeš?“ a takhle to vypadalo u téměř každé otázky. Samozřejmě jsme si neradili, jen jsme hodnotili zadání. Zbývalo mi ještě tak 5 otázek a já už dávno přemýšlela nad něčím jiným. Pak jsem si došla pro pití a jídlo, ale nakonec jsem zjistila, že hodina je pryč. Sloh byla část, na kterou jsem se dost těšila. No, spíš jsem si říkala, že mi půjde víc než jazyková část. A když jsem si přečetla zadání, začala jsem se stresovat ještě o něco víc. „Co nesmí chybět v mé knihovničce...“ Takové téma jsem opravdu nečekala... Jsem sice člověk, který opravdu rád čte, ale vymýšlení nějakého aspoň trochu smysluplného textu mi zabralo dobré půl hodiny. Počkat... půl hodiny. Ano, přesně v ten moment mi došlo, že nestíhám. Byl to vážně závod s časem. Poslední slovo jsem napsala minutu před koncem, takže jsem to jen prolétla očima pro takovou menší kontrolu a odevzdala.“

V okresním kole bude školu reprezentovat Klárka Petrů z 9. A a Domča Dvořáková z 9. B. Náhradnicí jsem já – Barča Veselá.

Barča Veselá, Klárka Petrů

Rodiče a distanční výuka

1. Co si myslíte o výuce v karanténě?

Druhá distanční výuka byla lepší než ta první.

2. Co se vám líbilo v distanční výuce?

Vše bylo srozumitelnější. Netisklo se tolik materiálů a bylo víc online hodin.

3. Co se vám nelíbilo v distanční výuce?

Problémy s připojením a posílání úkolů.

4. Co byste třeba změnili, tím myslím, kdybyste byli na straně učitelů?

Neměnila bych nic.

5. Známkování/kvízy

Myslím, že kvízy byly spíš pro učitele informační, aby věděli, jak na tom žáci jsou.

Děkujeme za rozhovor.

Terka Kosová, Lída Mácová

Učitelé jako rodiče

Jak většina z našich čtenářů ví, několik učitelů z naší školy, má své děti na prvním stupni ZŠ, proto jim musí pomáhat s úkoly a s přípravou na další den ve škole. Ale jaký názor mají učitelé na distanční výuku, když jejich děti nechodily do školy? Na to jsem se zeptala naší paní učitelky Martiny Fridrichovské a paní učitelky Zdeňky Remešové.

Paní učitelka Fridrichovská má dceru v pátém ročníku, syna ve třetím ročníku a kromě pátých ročníků učí od třetích do devátých ročníků.

Paní učitelka to nemá lehké, ale i přesto distanční výuku jako rodič oceňuje z důvodu usnadnění práce, stálého řádu dětí a kontaktu s vrstevníky, panem učitelem a paní učitelkou jejich dětí.

Také jsem se paní učitelky zeptala, zda bylo těžké připravovat se na online hodiny s žáky, které učí ve škole, a zároveň dělat úkoly s dětmi. Paní učitelka mi odpověděla, že to pro ni bylo náročné a vyčerpávající období, jelikož přípravy na distanční výuku, které si připravovala především v noci, byly časově náročné. Odpoledne dělávala úkoly se svými dětmi a po úkolech je čekala procházka a relaxace. Nejen že se paní učitelka musela starat o své děti a učit své žáky online, musela také jako správná žena vařit a starat se o chod domácnosti.

V poslední otázce jsem se paní učitelky zeptala, jestli měla při online hodinách klid na učení, zda ji děti nerušily. Děti paní učitelky Fridrichovské se naučily být samostatné a zároveň měly domluvené s jejich mamkou, že nebudou vstupovat do pracovny, když učí, což dodržely. Mezitím co učila, si děti hrály, dělaly věci do školy, nebo byly na online hodinách.

Paní učitelka Remešová má dceru v druhém ročníku ZŠ a učí všechny ročníky na druhém stupni a jednu třídu v pátém ročníku.

Ani paní Remešová to nemá lehké, ale druhé kolo distanční výuky hodnotí jako to snazší oproti tomu prvnímu, které proběhlo na jaře. Zdálo se jí snazší z důvodu, že všichni věděli, do čeho jdou.

Stejně jako paní učitelky Fridrichovské jsem se zeptala paní učitelky Remešové, zda bylo pro ni těžké připravovat se na distanční hodiny s žáky ze školy a zároveň učit se a dělat úkoly se svým dítětem. Paní učitelka na tuto otázku zodpověděla tak, že to bylo náročné, ale lehčí než na jaře. Zadávání prací i úkolů si podle paní učitelky všichni zautomatizovali.

Na poslední otázce se paní učitelka Remešová shodla s paní učitelkou Fridrichovskou v tom, že jejich dcery a syn paní Fridrichovské jsou samostatní.

Terka Kešnarová

Netradiční redakční rada – jak jinak než on-line 😊

